

ikke er hele Dagen, som gaar tabt for dem, men naar Mødestedet f. Eks. er Skydebanerne paa Amager, hvad det vist som Regel er, og naar vedkommende har sin Arbejdsplads langt borte fra Amager, maaske paa Østerbro, maaske helt ude ad Kysten, saa vil man forstaa, at her skal jo dog anvendes en Timestid eller to, inden de kunne komme fra deres Arbejdssted hen til Mødestedet, og vi kunne alt-saa regne, at det meste af Eftermiddagen gaar tabt. Det er derfor en højst gene-rende Byrde for disse værnepligtige. Og der ydes dem slet intet Vederlag derfor. De faa ganske vist 50 Øre udbetalt for hver Tjenestedag, men saa have de ved Siden af Mødepligten tillige den Pligt, at de selv skulle anskaffe sig Uniform, Uni-formsfrakke og -Hue, saa at det maaske er knapt nok, at den Godtgørelse, de faa, kan slaa til til de direkte Udgifter til An-skaffelse af Uniform. Naar man vil være retfærdig og billig til alle Sider, hvad dette Lovforslag jo giver sig ud for at være, idet det bl. a. fremhæver, at det er rimeligt og billigt, at Bornholms Væbning ogsaa kommer med og faar sin Del i For-højelsen, forekommer det mig underligt, at den højtaerede Forsvarsminister har glemt Københavns Væbning. Jeg vil derfor til-lade mig at henlede hans Opmærksomhed derpaa. Jeg saa ganske vist langt hellere, at Ministeren fremsatte et Forslag om at ophæve Københavns Væbning. Der er fra Socialdemokratiets Side et Par Aar frem-sat Forslag i den Retning, som det des-værre ikke er lykkedes at faa gennemført. Der er ligeledes ved Finanslovbehandlingen stillet Ændringsforslag om at yde disse Folk en daglig Løn, en daglig Erstatning, for deres Tjeneste. Det er ogsaa blevet forkastet. Men naar man nu gaar til en saa stor og omfattende Reform som denne, kan man ikke godt lade dette Korps ude af Betragtning. Jeg synes, det har et be-rettiget Krav paa i alt Fald at blive side-stillet med alle de øvrige, der paalægges Tjeneste. Jeg formoder, at dette Forslag vil blive henvist til et Udvalg, og det vil da være mit Haab, at Udvalget vil tage dette Punkt under Overvejelse.

Zahle: Man lærer meget af at rejse, ogsaa af at rejse rundt her i Landet. Forleden Dag var Finansudvalget paa en lærerig Udflygt til Karise Højskole. Der gjorde vi Bekendtskab med Røntgenstraa-lerne og deres Virkning, Ved Hjælp af Røntgenstraaalerne kan man se ind i et

Menneskes Hjærte. Paa Karise Højskole saa vi ind i en ganske ung Piges Hjærte, og i et saadant ungt, uskyldigt Pige-hjærte er der ikke meget at læse. Hvis man der-imod kunde anstille Forsøg med Røntgen-straaalerne overfor de ærede Medlemmer af Reformpartiet og læse, hvad der staaer skrevet i deres Hjærter om det Forslag, vi her have til Behandling, vilde vi i dem alle læse: Gudbevares, hvor vi afsky det. Der er ikke et eneste Reformhjærte, som ikke fuldt ud afskyr det Forslag, som her ligger for. Det er noget, jeg ved, thi et Forslag af lignende Beskaffenhed søgte Krigsminister Madsen at faa gennemført. Han henvendte sig saa til en, saa til en anden Rigsdagsmand og sagde: Aah, De maa dog alligevel være fornuftig og gaa i Dem selv. Han havde jo denne Tro paa, at han kunde omvende os fra vor syndige Vej, naar han talte med os, og han gik og snakkede med os og sagde: Vend dog tilbage til Dydens Vej, og lad mig dog faa nogen Forhøjelse af Lønningerne til vore Officerer. Til mig har han henvendt sig desangaaende ikke een, men idet mindste 25 Gange og sagt: Lad os ryge en Cigar sammen og tale om Sagen, saa skal De se, at naar De faar den rigtige Forstaaelse af den, gaar De ogsaa ind paa at forhøje Officerslønningerne. Men jeg sagde: Det er ikke nødvendigt, at vi ryger Fredspibe med hinanden, for jeg gaar ikke med til at forhøje Officerslønningerne under de be-staaende Forhold. Og som jeg sagde, saa-ledes sagde alle Medlemmer af Reform-partiet den Gang.

Krigsminister Madsens Forsøg paa at faa gennemført en Forhøjelse af Officers-lønningerne uden en tilsvarende Besparelse paa andre militære Konti var ganske aaben-lyst; men der kunde slet ikke være Tale om, at Reformpartiet vilde gaa med dertil i Krigsminister Madsens Tid, og hvis der-for Ministeriet Deuntzer havde siddet den Dag i Dag, kan det saamænd godt være, at Minister Madsen endnu havde været ivrig for at faa Officerernes Lønninger for-højede, og det kan ogsaa godt være, at Marineminister Jöhnke havde været ivrig derfor, men det havde resulteret i intet, thi i Ministeriet Deuntzers Tid vilde Re-formpartiet ikke gaa med til en Forhøjelse af Officerernes Lønninger. Det var først, da der blev slaaet Knald for Reformpar-tiet i Januar Maaned, at de Herrer lærte, at de skulde den anden Vej. Først da de lærte at gøre omkring og lystre, da de lærte det, vi talte om igaar: Ubetinget,